

فراخوان دوم آکسیون در هانوفر همراه و همزمان با ۳۹ کانون و نهاد چپ و دمکراتیک در سالگرد خیزش آبان ماه ۹۸ و گرامیداشت آن برای حمایت از پیکار جنبش مردم برای نان و آزادی، ممنوعیت مجازات اعدام و آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی!

صدای زندانیان سیاسی باشیم

یک سال از سرکوب جنایتکارانه و خونبار خیزش آبان ۹۸ می‌گذرد. خیزشی که با اعلام سه برابر شدن قیمت بنزین شعله ور گردید و سراسر ایران شاهد خشم فروخورده توده های مردم علیه سیستم سرکوب و استثمار شد. خیزش آبان یک رویداد ساده نبود بلکه واکنش تهیدستان و توده های عاصی مردم به بیش از چهاردهه سرکوب، ستم و استثمار، دزدی، دروغ و فساد، گرانی، زندان، شکنجه، اعدام، تبعیض های جنسیتی و قومی توسط رژیم جنایت پیشه جمهوری اسلامی بود که مردم هر روزه آن را در تمامی عرصه های زندگی خویش تجربه کرده و امیدشان را در این رژیم به فردای بهتر از دست داده بودند.

رژیم علیرغم سرکوب بیرحمانه اعتراضات آبان ماه و کشتن ۱۵۰۰ نفر در این خیزش، موفق نشد فضای مبارزاتی جامعه ایران را به قبل از خیزش های دی ماه ۹۶ و آبان ماه ۹۸ بازگرداند، توده های مردم ساکت ننشسته اند و از هر فرصت برای مبارزه علیه رژیم اسلامی استفاده کرده اند. کارگران با ادامه مبارزه و اعتصابات پی در پی یکی از درخشان ترین مقاومت ها را برای مطالباتشان از جمله حق تشکل، پرداخت حقوق های معوقه، انحلال شوراهای اسلامی به مثابه بازوی حراست برای شناسایی و دستگیری کارگران پیشرو در محیط کار، به معرض نمایش گذاشته اند. جنبش اعتراضی زنان علیه نابرابری و تبعیض جنسیتی، حجاب اجباری، خشونت علیه زنان و علیه مردسالاری، مبارزات معلمان و دانشجویان برای حق تشکل مستقل و علیه تهی کردن و کالائی کردن نهادهای آموزش، همراه با دیگر مطالباتشان، مبارزه تهی دستان، پرستاران، بازنشستگان، مدافعان کودکان کار، فعالان زبان مادری، محیط زیست، خبرنگاران، نویسندگان و هنرمندان هر روز رژیم را با چالشی تازه درگیر کرده اند.

پاسخ رژیم به این مبارزات سرکوب و دستگیری، زندان، شکنجه و اعدام است و می‌کوشد تا با دستگیری سازمانگران این اعتراضات از رشد، تداوم و پیوستگی مبارزات مردم جلوگیری کند. در هفته های اخیر شاهد دستگیری های وسیع فعالان سیاسی و اجتماعی و صدور احکام طویل المدت زندان برایشان هستیم. دستگیری چهار نفر کارگر هفت تپه و اخراج عده ای از آنان ترفند رژیم برای مقابله با مبارزات کارگران هفت تپه است که با مبارزات پیگیرانه کارگران هفت تپه و انعکاس آن در جهان رژیم مجبور به عقب نشینی شد و با قید وثیقه موقتاً آزاد شدند. اکنون عده کثیری از معلمان، نویسندگان، عکاس-خبرنگاران، فعالان کارگری، محیط زیست، زنان، درویش گنابادی، باورمندان به دین بهایی و نوکیشان مسیحی ... در اسارت بسر می‌برند. در همین رابطه باید به اعتصاب غذای ۷۲ زندانی خیزش آبان که چند نفر از آنان به اعدام محکوم شده اند، در اعتراض به شرایط زندان و نداشتن امکانات بهداشتی و خطر ابتلا به کرونا اشاره کرد. رژیم خانواده زندانیان سیاسی و همچنین بازماندگان قربانیان هواپیمای اوکراینی را بشدت تحت فشار قرار داده است. در شرایطی که رژیم ناکارآمد هیچ برنامه ای برای مقابله با بحران کرونا ندارد و وضعیت معیشتی مردم اسفناک است، با حمله به حاشیه نشینان در خوزستان و بلوچستان، آلودگی هایشان را بر سرشان خراب کرده است. در هفته های اخیر همچنین شاهد خودکشی کارگران اراچی و دانش آموزانی بودیم که بر اثر فقر و ناامیدی دست به خودکشی زده اند. با این وصف، عزم و رزم کارگران و تهیدستان مستحکمتر و متشکلتر ادامه دارد.

برای پایان دادن به سلطه و حشیانهی رژیم اسلامی، راهی به جز سازمانیابی توده های مردم "بی‌لیخند" برای آزادی، دموکراسی و همبستگی انسانی وجود ندارد. ما مخالف هر نوع ستم، تبعیض، بهره کشی انسان از انسان هستیم و از همه جنبش های مدافع حقوق بنیادی انسانی دفاع و برای آزادی زندانیان سیاسی به ویژه بازداشتی های آبان ۹۸ تلاش می کنیم.

روزشنبه ۱۴ نوامبر ساعت ۱۷:۳۰ در میدان Küchengarten گرد هم می‌آییم تا همراه و همزمان با ۳۹ کانون و نهاد دمکراتیک و چپ در شهرهای دیگر جهان از پیکار های آزادیخواهانه و برابری طلبانه جاری در ایران حمایت کنیم!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران!
زندانی سیاسی بی هیچ قید و شرطی آزاد باید گردد!
سرکوب، شکنجه، اعدام ممنوع باید گردد!
زنده باد آزادی و برابری!

کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست هانوفر